

31993L0012

27.3.1993

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L74/81

DYREKTYWA RADY 93/12/EWG**z dnia 23 marca 1993 r.****odnosząca się do zawartości siarki w niektórych paliwach płynnych**

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,we współpracy z Parlamentem Europejskim ⁽²⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

w celu poprawy jakości powietrza w odniesieniu do ditlenku siarki i innych emisji Wspólnota musi podjąć środki w celu stopniowego zmniejszania zawartości siarki w oleju napędowym używanym do napędzania pojazdów, włączając w to samoloty i statki, oraz do ogrzewania, a także do celów przemysłowych i przemysłu morskiego;

na mocy art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 dyrektywy 75/716/EWG ⁽⁴⁾ przepisy obowiązujące w Państwach Członkowskich ustanawiają wartości dopuszczalne odnoszące się do zawartości siarki w paliwach płynnych; przepisy w poszczególnych Państwach Członkowskich różnią się między sobą;

różnice te zobowiązują wspólnotowe przedsiębiorstwa naftowe do dostosowania maksymalnej zawartości siarki w ich produktach, w zależności od tego, do którego Państwa Członkowskiego je dostarczają; dlatego takie różnice tworzą barierę w handlu tymi produktami, tym samym bezpośrednio wpływając na utworzenie i działanie jednolitego rynku;

ponadto art. 6 dyrektywy 75/716/EWG stanowi, że w świetle wszystkich nowych dostępnych informacji Komisja ma przedstawić Radzie sprawozdanie, któremu będzie towarzyszyć właściwa propozycja w związku z ustanowieniem jednej wartości;

w kolejnych programach działania Wspólnot Europejskich w dziedzinie ochrony środowiska ⁽⁵⁾ podkreślono znaczenie zapobiegania zanieczyszczeniu powietrza i zmniejszania go;

jakość paliwa odgrywa ważną rolę w zmniejszaniu zanieczyszczenia powietrza przez emisję spalin z pojazdów;

ponadto Wspólnota stała się na mocy decyzji 81/462/EWG ⁽⁶⁾ Umawiającą się Stroną Konwencji w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości, w której przede wszystkim przewidziano opracowanie strategii i polityki zmierzającej do ograniczenia i w miarę możliwości stopniowego zmniejszania i zapobiegania zanieczyszczeniu powietrza;

zmniejszanie zawartości siarki w niektórych paliwach płynnych służy realizacji jednego ze wspólnotowych celów, którym jest zachowanie, ochrona i poprawa jakości środowiska naturalnego oraz przyczynienie się do ochrony zdrowia ludzkiego przez naprawianie u źródła szkód wyrządzonych środowisku naturalnemu;

zgodnie z dyrektywą 75/716/EWG kilka Państw Członkowskich ustaliło już wartość 0,2 % wagi;

Państwa Członkowskie muszą podjąć kroki w celu zapewnienia, że stopniowo będą dostępne oleje napędowe do silników wysokoprężnych o maksymalnej zawartości siarki 0,05 % wagi;

w celu osiągnięcia ograniczenia poziomów emisji ustalonych w szczegółowych dyrektywach Wspólnoty zawartość siarki w olejach napędowych do silników wysokoprężnych wprowadzonych do obrotu we Wspólnocie nie może przekraczać 0,2 % wagi od dnia 1 października 1994 r. i 0,05 % wagi od dnia 1 października 1996 r.; Państwa Członkowskie muszą przedsięwziąć właściwe środki do osiągnięcia tego celu;

wzrastające użycie olejów napędowych w pojazdach silnikowych oznacza dalsze wysiłki w odniesieniu do jakości olejów napędowych do silników wysokoprężnych oraz koszty i ograniczenia jego negatywnego wpływu na jakość powietrza; ustalenie maksymalnej zawartości siarki w wysokości 0,05 % wagi, które ma być stosowane od dnia 1 października 1996 r. dla olejów napędowych do silników wysokoprężnych, pozostawia zainteresowanym przedsiębiorstwom wystarczający czas na przeprowadzenie wymaganych dostosowań;

inne sposoby użycia olejów napędowych oraz średnich olejów wymagają podjęcia wysiłku w celu zmniejszenia zanieczyszczenia powietrza, a także należy wziąć pod uwagę ich wpływ, uwzględniając poprawę jakości powietrza oraz koszty i korzyści środowiskowe; Komisja powinna przedstawić Radzie, która podejmie w tej sprawie decyzję najpóźniej dnia 31 lipca 1994 r., propozycję wprowadzenia najpóźniej do dnia 1 października 1999 r. niższej wartości dopuszczalnej zawartości siarki oraz ustanowić nowe wartości dopuszczalne dla nafty lotniczej;

⁽¹⁾ Dz.U. C 174 z 5.7.1991, str. 18 i
Dz.U. C 120 z 12.5.1992, str. 12.

⁽²⁾ Dz.U. C 94 z 13.4.1992, str. 209 i
Dz.U. C 337 z 21.12.1992.

⁽³⁾ Dz.U. C 14 z 20.1.1992, str. 17.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 307 z 27.11.1975, str. 22. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 87/219/EWG (Dz.U. L 91 z 3.4.1987, str. 19).

⁽⁵⁾ Dz.U. C 112 z 20.12.1973, str. 1,
Dz.U. C 139 z 13.6.1977, str. 1 i
Dz.U. C 46 z 17.2.1983, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 171 z 27.6.1981, str. 11.

nagła zmiana dostaw ropy naftowej, prowadząca do wzrostu średniej zawartości siarki, może z uwagi na dostępną wydajność odsiarczania narazić na niebezpieczeństwo dostawy do konsumentów w Państwie Członkowskim; dlatego wydaje się wskazane zezwolić na to, by Państwo Członkowskie mogło odstąpić pod pewnymi warunkami od wartości dopuszczalnych zawartości siarki ustanowionych w odniesieniu do jego własnego rynku;

wprowadzenie olejów napędowych o niskim poziomie zawartości siarki dla statków pełnomorskich powoduje szczególne problemy techniczne i gospodarcze dla Grecji; ograniczone czasowo odstępstwo na korzyść Grecji nie powinno obniżyć handlu tymi olejami napędowymi, ponieważ greckie przedsiębiorstwa rafineryjne nie pokrywają więcej zapotrzebowania na oleje napędowe i średnie oleje niż wynosi popyt wewnętrzny; wywóz z Grecji do innego Państwa Członkowskiego w celu ostatecznego spalania musi być zgodny z przepisami dyrektywy stosowanej w tym Państwie Członkowskim; Grecji można przyznać pięcioletni okres odstępstwa przed wprowadzeniem tych olejów napędowych o wymaganej zawartości siarki; okres ten kończy się dnia 30 września 1999 r.;

kontrole na miejscu powinny być przeprowadzane w celu stwierdzenia zawartości siarki w olejach napędowych i w średnich olejach wprowadzanych do obrotu; w tym celu należy przyjąć warunek jednolitej metody opartej na najlepszej dostępnej technologii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „olej napędowy” oznacza każdy produkt ropopochodny objęty kodem CN 2710 00 69 lub każdy produkt ropopochodny, który z powodu wartości dopuszczalnych jego destylacji zalicza się do kategorii średnich destylatów przeznaczonych do użycia jako paliwo, gdzie przynajmniej 85 % ilości, włączając straty, destyluje w temperaturze 350 °C;
- b) „oleje napędowe do silników wysokoprężnych” oznaczają oleje napędowe używane do napędzania pojazdów określonych w dyrektywie 70/220/EWG⁽¹⁾ oraz w dyrektywie 88/77/EWG⁽²⁾.

2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do olejów napędowych:

— zawartych w zbiornikach paliwa statków, samolotów lub pojazdów silnikowych przekraczających granicę między państwem trzecim a Państwem Członkowskim,

⁽¹⁾ Dz.U. L 76 z 6.4.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/441/EWG (Dz.U. L 242 z 30.8.1991, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 36 z 9.2.1988, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 91/542/EWG (Dz.U. L 295 z 25.10.1991, str. 1).

— przeznaczonych do przetworzenia przed ostatecznym spalaniem.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie w celu osiągnięcia ograniczenia poziomów emisji ustanowionych w szczegółowych dyrektywach Wspólnoty zakazują obrotu olejami napędowymi do silników wysokoprężnych we Wspólnocie, jeśli zawartość roztworu siarki, wyrażona siarką (zwana dalej „zawartością siarki”), przekracza:

— 0,2 % wagi od dnia 1 października 1994 r.,

— 0,05 % wagi od dnia 1 października 1996 r.

Państwa Członkowskie podejmują kroki w celu zapewnienia, że oleje napędowe do silników wysokoprężnych określone w pierwszym akapicie o zawartości siarki nieprzekraczającej 0,05 % wagi stopniowo stają się dostępne.

2. Państwa Członkowskie zakazują we Wspólnocie obrotu olejami napędowymi innymi niż lub wykorzystywanymi do celów innych niż te określone w ust. 1, z wyjątkiem nafty lotniczej, od dnia 1 października 1994 r., jeśli zawartość siarki przekracza w nich 0,2 % wagi.

Przed dniem 1 stycznia 1994 r. Komisja wskazuje w sprawozdaniu dla Rady, jaki postęp osiągnięto w kontroli emisji ditlenku siarki. W tym samym czasie przedkłada Radzie, w ogólnych ramach polityki poprawy jakości powietrza, propozycję przejścia do fazy drugiej, zalecając niższe wartości dopuszczalne najpóźniej od dnia 1 października 1999 r. i określając nowe wartości dopuszczalne dla nafty lotniczej.

Rada stanowi większością kwalifikowaną najpóźniej do dnia 31 lipca 1994 r.

3. Jeśli w wyniku nagłej zmiany zaopatrzenia w ropę naftową lub produkty ropopochodne okaże się, że Państwo Członkowskie ma trudności z zastosowaniem wartości dopuszczalnych dotyczących maksymalnej zawartości siarki w oleju napędowym, powiadomi ono o tym fakcie Komisję. Komisja może zezwolić na wyższą wartość dopuszczalną, która będzie stosowana na terytorium danego Państwa Członkowskiego przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy i powiadamia o swojej decyzji Radę. Każde Państwo Członkowskie może w okresie miesiąca zaskarżyć tę decyzję do Rady. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w okresie dwóch miesięcy.

W drodze odstępstwa Rząd Grecji może do dnia 30 września 1999 r. zezwolić na obrót olejami napędowymi do użycia w przemyśle morskim o zawartości siarki przekraczającej 0,2 % wagi.

Artykuł 3

Żadne Państwo Członkowskie nie może od daty stosowania określonej w art. 2 ust. 1 i 2 zabronić, ograniczyć lub zapobiegać wprowadzeniu do obrotu olejów napędowych na podstawie ich zawartości siarki, jeśli te oleje napędowe są zgodne z wymogami niniejszej dyrektywy.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie podejmują wszystkie środki niezbędne do kontroli pobierania próbek zawartości siarki w olejach napędowych, które są wprowadzane do obrotu.

2. Metoda odniesienia przyjęta do wyznaczania zawartości siarki w olejach napędowych, które są wprowadzane do obrotu, jest określona metodą ISO 8754. Interpretacja statystyczna wyników kontroli dokonanych w celu wyznaczania zawartości siarki w olejach napędowych wprowadzanych do obrotu przeprowadzana jest zgodnie z normą ISO 4259 (wydanie z 1979 r.).

Artykuł 5

Od dnia 1 października 1994 r. dyrektywę 75/716/EWG zastępuje się niniejszą dyrektywą.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 1 października 1994 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 7

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 marca 1993 r.

W imieniu Rady

S. AUKEN

Przewodniczący